

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2017. gada janvāra avīze

Nr. 1 (220)

Dzīve

Visu gadu pa saules ceļu

Lec, Saulīte, rītā agri,
Lec ar Dieva palīdzību;
Vakarā rietēdama,
Nones blēņu valodiņu.

Saule sākusi savu ceļu. Iespīd loga rūtī, rīts kur aust. Mana saule, mana pasaule. Tik ar tevi man šo ceļu iet. Tik ar tevi man šo pasauli savās plaukstās turēt.

Un tā visu gadu pa saules ceļu – ar saules siltumu sirdī, ar saules mirzumu acīs, ar saules mīļumu dvēselē.

Solvita

Janvāris īsumā

07.01. Vīriešu volejbola komandas spēles novada čempionātā Ļaudonā.

11.01. Podnieki Baiba un Einārs Dumpji saņem „Latviskā mantojuma” zīmi Rīgā.

11.01. 86 gadu vecumā Ozolkalna kapsētā guldīta Elvīra Edelberga no „Akordiem”.

12.01. Pagastmājā iedzīvotājus pieņēma novada domes priekšsēdētāja vietnieks Agris Lungevičs.

14.01. Hokeja sezonas atklāšanas pasākums A. Oša „Akmentājos”.

14.01. Ozolkalna kapsētā 60 gadu vecumā apglabāts Alnis Krēsliņš.

14.01. Piedalīšanās zemledus makšķerēšanas sacensībās Jēkabpilī.

15.01. Mētrienas pamatskolas zēnu volejbola komanda piedalās skolu sacensībās Barkavā.

15.01. Piedalīšanās zemledus makšķerēšanas sacensībās Mārcienā.

21.01. Kāršu spēles sacensības Praulienā.

21.01. 79 gadu vecumā Ļaudonas kapsētā guldīta skolotāja Vaira Krama -Pabrūkle no Saltupiem.

22.01. Saikavas amatiereteātra izrāde „Stum, stum” Mētrienas pamatskolas zālē.

24. – 25.01. Suņu mikročipošana un vakcinēšana.

27.01. Kāršu spēles turnīra Mētrienā.

27.01. Barikāžu atceres rīts Mētrienas pamatskolā.

29.01. Mētrienas hokejisti spēlē turnīrā Madonā.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

„Latviskā mantojuma” zīme no Lauku ceļotāja

MĒS LEPOJAMIES

Ir auksta ziemas diena. Kaut arī spoži spīd saulīte, tā pamatīgi iekož ar saviem zobīņiem. Bet mums, Solvitai, Valdai un Laurai, sirdīs patīkams siltums, prieks un mazliet arī savīļņojums, jo dodamies ciemos pie podniekiem Baibas un Eināra Dumpjiem uz viņu mājām „Brīvnieki – Kolbergi”. Nu jau kādu laiciņu šeit neesam

Baiba un Einārs savas mājas pagalmā.

Šī zīme rotās
„Brīvnieku – Kolbergu” mājas.

ciemojušās, bet šoreiz ir patīkams un gandarījuma sajūtu veicinošs iemesls. Dumpju ģimene saņēmusi kultūras zīmi „Latviskais mantojums”. Malkojot kafiju no Baibas un Eināra darinātām māla krūzēm, mielojoties ar saldu medu, kam pievienota šokolāde un baudot līdzatvesto kūku, sarunas aizvijas līdz tālajam 2003. gadam, kad podnieku mājas pagalmā

Turpinājums 2. lpp.

Turpinājums no 1. lpp.

ienācis kāds vīrietis un piedāvājis viņu mājas iekļaut Lauku sētu asociācijā. No-fotografējis uz akas uzliktos māla traukus un aizgājis. Pagājušās vasaras beigās tas pats vīrietis atkal ieradies „Brīvniekos – Kolbergos”. Nu jau ar konkrētu piedāvājumu – izvirzīt uz Latviskās mantojuma zīmes saņemšanu. Saimnieki ar viesi visu izrunājuši, aizpildījuši anketu. Šā gada janvārī svētku atmosfērā zīme tika pasniegta. „Šīs zīmes saņemšana uzliek zināmu pienākumu”, atzīst Baiba, „un, protams, jāpopularizē Lauku ceļotāja darbība”.

Kultūras zīme „Latviskais mantojums” tiek pasniegta Latvijas tūrisma uzņēmējiem, kuri saglabā un daudzina latvisko kultūras mantojumu, rādot to apmeklētājiem. Zīme izveidota pēc „Lauku ceļotāja” iniciatīvas, lai godinātu un rādītu latviskās kultūras un sadzīves mantojumu, kas dzīvo mūsdienās. Pēc šīs zīmes varot pazīt vietas, kur saimnieki ir gatavi rādīt un stāstīt, cienāt ar latviskiem ēdieniem, mācīt amatus un prasmes, svinēt latviskos svētkus.

11. janvārī kultūras ministre Dace Melbārde, Latvijas Pašvaldību savienības vadītājs Andris Jaunsleinis un LLTA „Lauku ceļotājs” prezidente Asnāte Ziemele pasniedza zīmi „Latviskais mantojums” podniekiem Baibai un Eināram Dumpjiem, kas savās lauku mājās „Brīvnieki – Kolbergi” Mētrienas pagastā jau daudzus gadus uzņem tūristus, dalās ar tiem savā pieredzē podniecībā, demonstrējot savus darinātos darbus, rīkojot plašas Jāņu svi-

Vērtīga dāvana.

nības, ievērojot sentēvu tradīcijas. „Jāņu svinēšana mūsu mājās aizsākās 2003. gadā”, stāsta Baiba, „kad pie mums ieradās apmēram piecdesmit svinētāju. Svētkus savās mājās rīkojam ik pēc trim gadiem. Citus gadus dodamies līgot pie draugiem. Divus līgo vakarus mums spēlēja vēl mūsu vietējās lauku kapelas vīri. Pērn Jāņos pie mums jau bija apmēram trīs simti līgotāju”. Vai tas nav grūti, uzņemt tik daudz viesus mājās? „Galvenais ir izdomāt, ko katrs darīs, lai nav tā, ka cilvēks ierodas un nezina, kas tagad notiks.

Eināram ļoti labi izdodas visu saplānot, visus nodarbināt”, atklāj Baiba.

Paralēli savam darbam, Baiba publicē arī zinātniskus rakstus. Tā lūk, zinātnisko rakstu krājumā „Lietišķi ģeoloģiskie pētījumi, jaunas tehnoloģijas, materiāli un produkti” varam lasīt viņas rakstu „Iespiedumi uz trauka malām kuršu keramikā – izplatības un hronoloģijas jautājumi”. Savukārt Latvijas Vēstures institūta žurnāls 2016. gadā publicē viņas rakstu „Cūkdelfinu zobu iespiedumi neolīta keramikas rotājumā”, bet grāmatā „Ceļā uz latviešu tautu” 3. nodaļa ir Baibas veidota – „Podniecība un sadzīve”.

Dodoties mājup, apmeklējām Baibas un Eināra iekārtoto kā seno laiku keramikas izstādi – muzeju. Arī šeit ieguldīts pamatīgs darbs. Uzkāpām pavērot cepli no augšas, kāds iegādājas skaistas māla krūzes. Vēl tikai foto mājas pagalmā. Var tikai apbrīnot šo cilvēku neatlaidību un lielo gribasspēku paveikt tik daudz. Citiem pat liktos – neiespējamo. Nu kaut vai Baibas pagatavotās turku bungas ar pārvilkto ziemeļbriežu ādu. Un Eināra centību – katru piektdienu doties uz Drabešiem, kur viņš vada keramikas nodarbības pieaugušajiem.

Vēlam „Brīvnieku – Kolbergu” saimniekiem, lai viņu sētā iegriežas daudz ceļotāju, lai netrūkst radošo ideju, un lai vēl daudzus, daudzus gadus kalna galā gaiši deg Jāņu ugunskurs un skan Līgo dziesmas.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Sniega diena dārziņā

SKOLAS ZIŅAS

Ragaviņu vilcieniņš.

16. janvārī Mētrienas pirmsskolā atzīmējām Sniega dienu, kas tiek svinēta visā pasaulē. Pasākums sākās ar abu pirmsskolas grupiņu satikšanos. Mazās grupiņas bērni, pa iezīmēto ceļu sniegā, devās meklēt lielās grupas bērnus. Tad visi kopā meklēja paslēptos „zvēriņus” lielajās sniega kupenās. Vēl tika pārbaudīta prasme un veiksmē sniega pikū mešanā mērķī un hokeja spēlē. Lai arī nūjas

bija krietni lielākas par pašiem, neviens nepadevās un tika gūti visi iespējamie vārti. Pēc hokeja spēles bija pelnīta atpūta pie siltas tējas krūzītes mūsu jaukajā dārziņa nojumītē. Sniega dienas pasākums noslēdzās ar ragavu „vilcieniņu”, kas devās goda aplī apkārt skolai. Šajā Sniega dienā mums izdevās izbaudīt gan ziemas priekus, gan gūt pozitīvas emocijas.

Aiga Ivāna, pirmsskolas skolotāja
Foto no dārziņa personīgā arhīva

Pēc sniega dienas visi kopā.

Barikāžu atceres laiks skolā

Lai atcerētos Barikāžu laiku, Mētrienas pamatskolā uz atceres brīdi tika aicināti Barikāžu dalībnieki. Direktores vietas izpildītājas Vallijas Sīpolas aicinājumam labprāt atsaucās Einārs Dumpis, Vilnis Otvars, Jānis Kaufelds un Valdis Broks. Skolēni klausījās Barikāžu dalībnieku emocionālajā stāstījumā, kopīgi noskatījās filmu par tā laika notikumiem.

Solvīta Stulpiņa
Vallijas Sīpolas foto

Skolēni kopā ar barikāžu dalībniekiem.

Saņemtās piemiņas zīmes.

LAP 2014. – 2020. apakšpasākuma „Profesionālās izglītības un prasmju apguves pasākumi” ietvaros,

MKPC Madonas nodaļa organizē bezmaksas apmācības privāto mežu un zemju īpašniekiem, nomniekiem, valdītājiem, pašnodarbinātām personām, saimnieciskās darbības veicējiem, zemnieku saimniecībām un mežsaimniecības uzņēmumiem:

1. Kokaugu audzēšana neizmantotās zemēs, plantāciju meži. (2 dienas) 22. un 23. februārī.

2. Mazvērtīgo un neproduktīvo mežaudžu ražības celšana. Neproduktīvu audžu nomaiņa. Koksnes pieaugums. (2 dienas) 15. un 16. martā.

3. Meža atjaunošana un ieaudzēšana CO² piesaistei, meža reprodutīvais materiāls. (2 dienas) 19. un 20. aprīlī.

4. Meža hidroloģiskā režīma ietekmēšana. (2 dienas) 26. un 27. aprīlī.

Apmācību norises vieta plānotā:

Madona, Poruka iela-2, LKB semināru zāle un objekti dabā.

Grupā 15 dalībnieki, tāpēc, lūdzu laicīgi pieteikt savu dalību.

Sīkāka informācija un pieteikšanās: Mairita Bondare mob. 28381176,

e-pasts: Mairita.bondare@mkpc.llkc.lv

Uldim Auziņam – 50

Jubilāra bērni.

Uldis Auziņš dzimis 1967. gada 23. janvārī Madonā visaukstākajā dienā, kāda ir novērota līdz šim, bija -35,2 C°.

Mūsu tētis ir muzikāls, kādreiz dziedājis vīru kori „Gaiziņš”, ļoti daudz godos bijis, kur ar savu tēti muzicējuši.

Arī par mani viņš bija ļoti priecīgs, kad Madonas mūzikas skolā apguvu akordeona spēli. Tētis mūs vienmēr atbalsta. Viņš ir kluss un mierīgs, visu vienmēr noskatīsies un noklausīsies no malas.

Kā jau zināms viņš ir autobusa šoferis, jau 28 gadus.

Mēs visi viņu ļoti mīlam un sirsnīgi sveicam skaistajā jubilejā. Viņš pats saka, ka nav jau nemaz skaista, būtu bez tās 0, tad būtu skaista.

Tavi bērni

Foto no jubilāra personīgā arhīva

Tēti sveic meita Esmeralda un mazmeitiņa.

Eleonorai Rimšai – 85

MĒNEŠA JUBILĀRI

3. janvārī skaistu jubileju sagaidīja Eleonora Rimša. Daudzus gadus Pensionāru padomes vadītāja Mētrienā, aktīva sabiedriskā darbiniece un rokdarbniece. Mīļa un gādīga mamma, vecmāmiņa un vecvecmāmiņa. Jubilāres dzīves ceļš cauri daudziem dzīves līkločiem un ceļiem. Stirniene, Varakļāni, Sāviena, Madona, Ropaži, Mētriena. Ik dzīve ir viena, bet tās mūžs, vairākas dzīves.

Jubilāre par sevi stāsta –

„Esmu dzimusi Madonas rajona (kādreizējā Rēzeknes rajonā) Stirnienes pagasta Ciematnieku sādžā, kur maniem vecākiem piederēja apmēram 14 ha zemes, tai skaitā meži, pļavas, aramzeme. Augu četrus bērnus ģimenē. Viens brālis Antons, māsas – Anna un Emīlija. Vecāki bija centīgi, kārtīgi zemnieki. Katru zemes stūrīti apstrādāja, katrs grāvītis un ceļa malas bija izplautas un sakoptas. Uz savas zemītes izaudzēja visu nepieciešamo, saimniecībai vajadzīgo. Saimniecībā bija divi zirgi, arī kumelī, četras līdz sešas slaucamas govis, aitas, vistas, cūkas, truši. Labību, izaudzētos bekonus, sviestu, olas veda uz tirgu, lai sakrātu naudu lauksaimniecības mašīnu iegādei. Tēvs nopirka pļaujmašīnu, kuļmašīnu, bet pārējo gatavoja pats – ratus, ragavas, arkus, ecēšas, grābekļus, izkaptis. Tikai no kalēja nopirka dzelzs detaļas. Bērībā bija jāstrādā visi darbiņi – pļāvām, sienu grābām, ecējām zemi, vagojām kartupeļus, lasījām vārpas un citus darbus. Vārpu lasīšana bija ne visai patīkama. Staigāt pa tīrumu basām kājām pa rugājiem un groziņos salasīt katru nolūzušo vārpiņu. Tā bija taupība. Mūsu ģimenē bija kā likums – darbdienā strādāt, bet svētdien atpūsties. Svinējām visus baznīcas svētkus. Visspilgtāk ir palikusi atmiņā ne tikai svētku svinēšana, bet arī kopīgi rīkotās talkas. Tas ir spilgti palicis atmiņā. Ģimenē darba tradīcijas bija visos gados. Es no savas bērības vislabāk atceros kūts mēslu vešanas talkas. Sabrauca kaimiņu vīri ar zirgiem un pajūgiem pagalmā, lai sāktos ne visai patīkamais darbs. Mans tēvs kopā ar vairākiem kaimiņu vīriem mēza mēslus, lika ratos. Kad krava bija pilna – mums, bērniem, bija jāaizden uz tīrumiem pie vīriem, kuri rausa ar speciāli saliektām dakšām kūtsmēslus tādās mazās čupiņās. Mums, bērniem, bija jāvada pajūgs pa norādīto vietu, lai veidotu ar mazām mēslu kaudzītēm tādas kā rindas, no vienas rindas līdz otrai vajadzēja ieturēt atstarpi. Kad kūtsmēsli bija izkrauti no ratiem, tad man, brālim, māsām kopā ar kaimiņu bērniem bija lielākais prieks kāpt ratos basām kājām un aulekšot ar zirdziņu uz

Pirms daudziem, daudziem gadiem kopā ar meitas ģimeni.

Kopā ar ansambļa sievietēm kādā no koncertiem.

Ziemassvētku vecīša lomā.

Lieldienu zaķa lomā dārziņā.

kūti, kur viri mēza mēslus. Kājas mēslas bija pamatīgi sabristas. Atkal mēs gaidījām pie kūts, kad būs vezums, lai vestu uz tīrumu. Ja visi kūtsmēsli bija izvesti no tā saucamajām dziļajām kūtim, tad paklāja salmus un apsēdās visi mēslu vedēji, krāvēji un dzēra pašbrūvēto lauku alu un māte bija sagatavojusi dažādas uzkodas. Mums, bērniem, bija jāaizdzen zirgu pajūgi pie mārkas, jāizmazgā visi rati. Atceros, ka bija dotas slotas rokās un vajadzēja tīrīt ratus rūpīgi, lai nepaliek neviena mēslu palieka. Talcinieki sēdēja, tērēja, runāja par lauku darbiem. Skanēja arī dziesmas.

Bērībā es biju nerātņa meitene – daļiņu visādas blēņas. Vecākais brālis, māsa sāka mācīties Stirnienes skolā. Māte arī mani sāka sūtīt līdzī, lai būtu mājās miers.

Pēc tam pabeidzu Varakļānu vidusskolu un septiņpadsmit gadus sāku strādāt par skolotāju, paralēli neklātienē beidzu Rēzeknes pedagoģisko skolu. Madonas rajonā nostrādāti divdesmit pieci darba gadi skolotājas profesijā.

Lielākais prieks bija, kad ģimenē piedzima meita Astrīda. Kaut gan dzīves apstākļi nebija labi – sākumā irējām istabiņu ar kopīgu virtuvi, bet jutos laimīga, ka līdzās ir meitiņa. Un dzīves ceļš mani atkal aizveda tālāk. Sākās darbs Ropažu vidusskolā.

Esmu apguvusi šūšanas māku, mācījos Rīgā divgadīgos šūšanas kursus. Esmu mācījusies klūdziņu pīšanu, mezglōšanu, adīšanu. Ropažu pagastā esmu bijusi deputāte. Vairākus gadus mācīju vecākās paaudzes dejotājus.

Mūsu ģimene, tāpat kā visa latviešu tauta ir daudz cietusi. Tagad mani vecāki atdusas Varakļānu kapos, nesagaidīja šos neatkarības gadus un nezina par to, kā veicas bērniem un mazbērniem. Atšķīrot dzīves lappuses un ieskatoties tajās, redzu, ka daudz grūtību ir pieredzēts. Bet daudz ko esmu arī mācījusies. Saprotu, ka visam var tikt pāri. Esmu iemācījusies ne tikai strādāt, bet arī izprast dzīvi”.

Ar Tevi, Noriņ, arī šodien kopā ir Tava ģimene, kas vienmēr par Tevi, māt, nomodā. Mātes mīlestība ir kā aplis, kam nav ne sākuma, ne beigu. Tā aplo un aplo – aizvien plašāk, skarot ikvienu, kas ir tai pietuvies. Aptver tuvākos kā rīta dūmaka, sasilda kā pusdienslaika saulīte un apsēd ar tik skaistu seģeni kā vakara zvaigžņotā debess. Mātes mīlestība ir kā loks, kuram nav ne sākuma, ne beigu.

Tavi mīļie Tev, Noriņ, Tavā svētku dienā vēl –

Ja prieku, tad stipru, kā pērkona lietu,
Ja bēdas, tad sīkas kā dzērvenes purvā.
Bet pāri visam izdomu kā krāsainu varavīksni!

**Ar jubilāri tikās Solvita Stulpiņa
Foto no jubilāres personīgā arhīva**

Pie dzimtās mājas drupām Stirnienē.

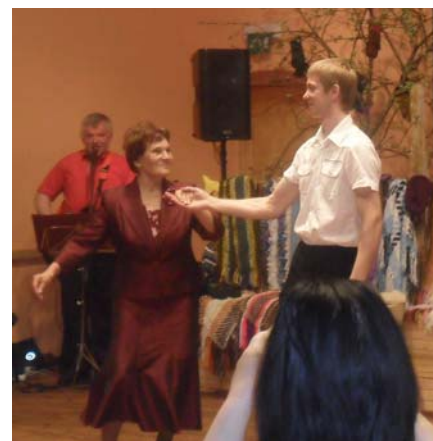
80 gadu jubilejā Noriņu sveic pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Līgo vakarā ar mazdēla Ralfa sievu Zintu.

Ventspilī pie jūras.

Vecmāmiņu konkursā valša ritmos.

Vai viegli būt ārstam

REDZESLOKĀ

Ne pavisam nē. Grūti. Sevišķi, ja ārsts tik ļoti pieprasīts. Vidzemes slimnīcas reģistratūra 2016. gada decembra vidū manam zvanam atbildēja, ka pie ārstes Ilzes Ikeres sāks pierakstīt rindu tikai marta mēnesī. Privātā kārtā izdevās par trijiem mēnešiem ātrāk. Tā es 24. janvārī sēžu Vidzemes slimnīcā Valmierā 3. stāvā pie 377. kabineta. Mans laiks kaut kur pa darba cēliena vidū, pulksten 13.20. Dažādas runas gaidošo slimnieku vidū. Kādai dāmai nepacietība, ka par savu naudu vēl jāgaida. Citi uzņēmumi laiku, ka iepriekšējais pacients veselu stundu uzklauts. Kāds jaunāks vīrs viszinīgi nosaka – te nav kā pie ģimenes ārsta – parādies un skrien, kur deguns rāda. Nolemju, ka Mētrienā gan tā nekad nevarētu būt. Ienāk prātā, kā pirms deviņiem gadiem kādam manam tuviniekam palika slikti. Braucām uz Madonu pie dakteres Ikeres, tolaik vēl Āzenas. Daktere paskatījās vērīgi uz slimnieku, pārmiņa ar viņu pāris teikumus. Paziņoja, ka vīrs paliks viņas nodaļā. Viņai viss skaidrs. Nākamajā dienā man jāzvana uz slimnīcu. Daktere pati piezvanīja, jo kaite diennakts laikā bija novērsta. Un tad jau mana kārta šeit, Valmierā. Ārste sagaida ar uzrunu – kāds pazīstams cilvēks ieradies! Varbūt viņa atceras, kā kādreiz Madonas kabinetā viņas aprūpētā nodaļā kopīgi gudrojām, kā atveseļotiem mētrieniešiem palīdzēt nokļūt mājās. Pret visiem daktere ir starojoša, smaidīga un laipna. Ar savu labvēlību iespaidojot katru no mums. Saņēmu konsultāciju neviennozīmīgā situācijā pēc sarežģītas operācijas. Esmu apmierināts. Paldies!

Ilmārs Grudulis

Rolanda vīri Jēkabpilī un Mārcienā

SPORTS

Janvāra mēnesī Rolanda Kaļeņikova organizētie zemledeus makšķernieki piedalījās divās sacensībās. 14. janvārī Rolands, Genādijs Sinkēvičs un Linards Leimanis cīnījās Jēkabpilī uz karjera ezera ledus. Trīsdesmit vīru komandā pirmajam desmitniekam atbilstošus rezultātus neviens no mētrieniešiem neuzrādīja. Arī nākamā diena 15. janvāris Rolandam, Genādijam un Linardam uzvaras nedeva. Sacensības notika Mārcienā. Mūsējiem izcīnīties priekšgalā neizdevās.

Janvārī vairakkārt Mētrienas ziemas makšķernieki dažādās grupās devās uz Peipusu Igaunijā. Valdis Broks,

Roberts Ābols un Juris Ābols ar lomu bija apmierināti. Pārsvārā raudas. Ne tik labi veicās Viktoram Aleknavičam, Jānim Zepam, Norbertam Aleknavičam, Armandam Grudulim. Pārstaigāja daudzus kilometrus, bet visur vienmēr ķīši. Ieguvējs bija Jānis Zeps. Iegājis ezerā tikai kādu pusotru kilometru. Palika uz vietas. Rezultātā makšķernieku grupā visvairāk raudu. 25. janvārī Peipusā reti labi ķēries bija Aināram no Vecpiebalgas. Sēdēja tikai pie viena āliņģa. Sāka ķerties prāvi asari. Strādāja tikai ar žibuli un šķērbļitku. Asari ķēra māneklī jau pusūdenī. Makšķernieks teicis, ka tādu copi neesot pieredzējis pēdējos desmit gados.

Ilmārs Grudulis

Novada vīriešu volejbola komanda čempionātā

Kārtējo gadu novada čempionātu neizdodas noorganizēt bez pārtraukumiem un nesaprašanām. Vienīgā spēle Mētrienai bija janvārī, Ļaudonas vidusskolas sporta zālē. Ļoti netaktiski rīkojās Jēkabpils komanda, kura iepriekšējā spēles vakarā paziņoja, ka nevar piedalīties. Tomēr ar Ļaudonas vidusskolas direktoru Gunti Lazdu norunājām, ka tiks izspēlēta Ļaudonas un Mētrienas komandu spēle. Īstas vienlīdzības komandu meistarībā nebija. Nolēmām izspēlēt abas priekšsacīkstes parastās spēles. Pirmā spēle beidzās ar rezultātu 2:0 Mētrienas labā. Toties otrajā spēlē ļaudonieši

saņēmas, bet mētrienieši palaidās un uzvara nenāca viegli setu attiecībā 2:1. Nebija jau īstu pretlīdzekļu nacionālās līgas spēlētāju Andra Seržāna un Armada Gruduļa agresīvajiem uzbrukumiem un Armada sīkstajai aizsardzībai. Centrā neaizsniedzams bija Roberts Ābols. Arvien saprotošāks komandas spēles stratēģijā kļūst saspēles vadītājs Rihards Vaivods. Komandā debitēja Intars Jurģis. Spēli labi aizvadīja Nauris Spičs. Uz laukuma tika arī Norberts Aleknavičs. Jēkabpiliļ pret Ļaudonu un Mētrienu ieskaitīja zaudējumu par neierašanos uz spēli.

Ilmārs Grudulis

Zoles spēles turnīrā

Aukstajos janvāra vakaros laikam gan patīkama nodarbe ir siltā telpā nekā brīvās dabas spelgonī. 21. janvārī kāršu spēlmaņi mērojās spēles mākā Praulienā. Mētrienu pārstāvēja Grigorijs Konovaļenko, Artis Podiņš, Andris Broks un Zintis Kalniņš. Veiksme nebija Mētrienas sabiedrotā. 27. janvārī Mētrienā ieradās kāršu spēles speciālisti no Praulienas un Atašienes. Mētrienieši bija visu nedēļu pavadījuši spraiģā tre-

niņu darbā. Rezultāti neizpalika. Pārlicinoši pirmo vietu izcīnīja Andris Vītols, atstādams otrajā vietā kāršu spēļu vadoni Jāni Tropu. Vēl Mētrienas komandas rindās melnās miesās rāvās Artis Podiņš, Grigorijs Konovaļenko, Andris Broks un Zintis Kalniņš. Arī viņi apņēmības pilni uzlabot treniņu metodes un cīnīties par godalgotām vietām. Gaidāmas vēl daudzas sacensības.

Ilmārs Grudulis

Hokeja sezonas atklāšana

Mētrienas hokejisti „Mazie Milži”, kā jau katru gadu, cer, ka ziema iepriecinās ar stabilu un ilgstošu aukstumu, bet mūsdienās ziemas mēneši kļūst arvien neprognozējamāki. Šogad vīrišķīgā sporta veida piekritēji sezonu atkāja 14. janvārī. Laikapstākļi bija ideāli, ledus segums perfekts, sportisti aktīvi, līdzjutēji labā omā.

Aldis Ošs sveicināja visus dalībniekus un aicināja motosportisti Sabīni Badūni pacelt biedrības „Mazie Milži” karogu. Un ziemas svinēšana varēja sākties... Visupirms vīrieši kopīgiem spēkiem tīrīja hokeja laukumu. Tikmēr ģimenes ar bērniem piedalījās sniegavīru celšanas konkursā. Idejas un izpildījums bija daudzveidīgs. Bērnu žūrija 1. vietu piešķīra sniegavīram ar nosaukumu „Kapeika”.

Tā kā šoreiz netika aicinātas vieskomandas, hokeja mačs bija starp *savējiem*. Spēle izvērtās gana spraiga, atraktīva un pozitīva. Kā vienmēr – kādam lielāks gandarījums par rezultātiem, bet kādam neliela vilšanās... Viss kā jau sportā.

Pēc spēles visi tika aicināti slidot – visi – liels vai mazs, var izbaudīt ziemas priekus uz ledus.

Tika pārbaudīti arī spēki nobraucienā no kalna – „Kurš tālāk?”. Vīriešu konkurencē laurus plūca Gatis Siliņš, starp sievietēm garākais nobrauciens Ingai Barbanei.

Tumsīgai iestājoties, uz laukuma pamazām parādījās maskas. Liels prieks par lieliem un maziem aktīvajiem mētrēniešiem, kuri izrāda iniciatīvu masku radīšanā un izrādīšanā. Skatītājus priecēja 15 maskas un hokejistu talismans „Bārnijs”.

Vakara gaitā sportiski aktīvos mētrēniešus un viesus ar siltu zupu un tēju cienāja namamāte Mārīte Oša. Liels paldies viņai par to!

Sajā ziemas sezonā finansiāls atbalsts saņemts no SIA „Mundo”, Ineses un Arta Podiņiem. Paldies arī Andrim Amatam par atbalstu.

Iluta Oša
Egītas Ošas foto

Aldis Ošs intervē maskotājus.

Sabīne Badūne kopā ar Elviju Ošu paceļ karogu.

Spēles moments.

...un spēle var sākties.

Masku parāde pirms uzvarētāju paziņošanas.

Hokeja spēle Madonā

21. janvārī komanda „Mazie Milži” piedalījās „Hokeja kauss 2017 Madonā” sacensībās. Hokeja fortūna šoreiz bija labvēlīga citām komandām, tāpēc nācās pieņemt vairākas neveiksmes un zaudējumus. Bet tas tikai stiprina vīru sportisko azartu un apņēmību trenēties citām uzvarām. Kausa izcīņā par uzvarām cīnījās 4 komandas, lai kaut pieteikušās bija 8. Mētrēnieši mājup devās ar 4. vietu *kabatā*, un labi pavadīta laika sajūtu.

Iluta Oša

Foto www.draugiem.lv

Lielo zvēru medības Latvijā beigušās. Arī dzinējmedības

MEDĪBAS

Staltbriežu un aļņu medībām atvēlēto limitu Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīvs janvārī izpildījis. 31. decembris bija pēdējā aļņu medību diena. 28. janvārī staltbriežu baru mednieki sāka izsekot jau no Opsu ceļa. Brieži šķērsoja vairākus lauku ceļņus un nelielus meža gabalus. Uz Āres – Dobupu vājdzirnavu ceļa tos izdevās panākt. Bija vairāki šāvienī, bet pēdējais briedis Viktora Mutora kontā. 24. janvārī Rāksalā mežu nogabalā, ko mednieki iesaukuši par trijstūri, tika redzēti trīs staltbrieži, deviņi aļņi un meža cūku bars. Ļaudonas mežzinis Agris Dauģis nošāva četrgadīgu meža kuili. Jāpiezīmē, ka cūkām medības ar dzinējiem pagarinātas līdz 1. februārim, bet individuāli jau vairākus gadus cūkas tiek medītas bez ierobežojumiem, sakarā ar trakumsērgas izplatību. Jāpaskaidro, ka Agris Dauģis pārvalda daļu no valsts mežu platības arī Mētrienas pagastā. Agris palīdz arī mežu privātpašniekiem, piedalās kopīgos pasākumos.

19. janvārī kārtējais Kaspars Roziša devums Mētrienas medību saimniecībai. Prasmīgas vairāku dienu lūša izsekošanas darba rezultātā,

Valtersalā tika ielenkts un nomedīts plēsīgais zvērs. Lūsis centās iziet no masta, taču, pēc neveiksmīga saikavieša šāvienu, devās atpakaļ un nonāca cita mednieka šaušanas sektorā. Veiksmīgais šāvējs pieveica 22 kilogramu smagu lūsi. Kaspars un citi lietpratēji sprieda, ka tāds zvērs savas dzīves laikā varējis nobendēt vismaz simts stirnas. Pie skaitstās trofejas tika Guntis Zilīte no Kalsnavas. Vēl mednieku vidū bija Saikavas, Cesvaines un Atašienes vīri. No Mētrienas medībās piedalījās Kaspars, Jānis un Krišjānis Roziši, Aivars Kapaklis, Jānis Trops, Gunārs Pastars, Viktors Mutors, Andris Stalīdzāns, Arturs Amats.

Ilmārs Grudulis

Foto no Rozišu personīgā arhīva

Aktuāla informācijas lauksaimniekiem

INFORMĀCIJA LAUKSAIMNIEKIEM

Provizoriskās atbalsta likmes 2017. gadā

Tiešie maksājumi	Likme	Lineārais samazinājums	Likme pēc samazinājuma piemērošanas
Vienotais platības maksājums (VPM) (Avansa maksājums 70% apmērā – 42,70 EUR/ha)	65,14 EUR/ha	0,959	62,46
Zaļināšanas maksājums (ZAL)	36,56 EUR/ha	–	–
Mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas maksājums (MLS)	500 EUR/gadā	–	–
Maksājums gados jaunajiem lauksaimniekiem (JAL)	42,20 EUR/ha	–	–
Brīvprātīgs saistītais atbalsts (BSA):			
• Par slaucamām govīm (SSG)	141,72 EUR/dzīvnieku	–	–
• Par kazām (SKZ)	23 EUR/dzīvnieku	–	–
• Par liellopiem (SLM)	95 EUR/dzīvnieku	–	–
• Par aitām	18 EUR/dzīvnieku	–	–
• Par proteīnaugiem (SAP)	72 EUR/ha	–	–
• Par cietes kartupeļiem (SKC)	409 EUR/ha	–	–
• Par sertificētās sēklas kartupeļiem (SSK)	505 EUR/ha	–	–
• Par sertificētām stiebrzāļu un lopbarības augu sēklām (SSA)	116 EUR/ha	–	–
• Par sertificētu labības sēklu (SLS)	104 EUR/ha	–	–
• Par miežiem (SMI)	36,33 EUR/ha	–	–
• Par vasaras rapsi (SVR)	80,54 EUR/ha	–	–
• Par dārzeņiem (SDA)	535,80 EUR/ha	–	–
• Par augļiem un ogām (SAU)	151,79 EUR/ha	–	–

Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gadam pasākumi. Likme EUR/1 ha

Maksājumi apgabaliem, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi (ADSI)

Kompensācijas maksājums par citiem apgabaliem, kuros ir ievērojami dabas ierobežojumi (ADI)	
• Par teritoriju 1. kategorijas apvidū	35
• Par teritoriju 2. kategorijas apvidū	45
• Par teritoriju 3. kategorijas apvidū	50
Kompensācijas maksājums par citiem apgabaliem, kuros ietekmē specifiski ierobežojumi (ASI) teritorijā	25
Kompensācijas maksājums par „Natura 2000” meža teritorijām (NIM)	
• Ja vienā zemes vienībā ir aizliegta mežsaimnieciskā darbība, aizliegta galvenā cirte un kopšanas cirte	160
• Ja vienā zemes vienībā ir aizliegta galvenā cirte	120
• Ja vienā zemes vienībā ir aizliegta kailcirte	45
• Ja vienā zemes vienībā ir vairāku veidu saimnieciskās darbības ierobežojumi	112

Aktivitāte „Bioloģiskā lauksaimniecība” (BLA)

• Ilggađīgie zālāji, aramzemē sētie zālāji, papuve	97
• Laukaugi (t.sk. tehniskās kultūras), pārējās kultūras uz aramzemes, zālāji sertificētu sēklu ieguvei, nektāraugi	117
• Dārzeni (t.sk. garšaugi un ārstniecības augi), izņemot kartupeļus	399
• Kartupeļi (t.sk. cietes kartupeļi)	397
• Augļu koki, ogulāji	485
• Atbalsta apmērs par 1 atbalsttiesīgo bišu saimi	40

VID Madonas nodaļas klientu apkalpošanas darba laika izmaiņas ar 2017. gada 1. februāri

Pirmdiena	9.00 – 18.00
Otrdiena	9.00 – 17.00
Trešdiena	_____
Ceturtdiena	9.00 – 17.00
Piektdiena	_____

Var iesniegt lauku bloka precizējumus

no 2017. gada 3. februāra līdz 2017. gada 1. aprīlim.

Sīkāka informācija www.lad.gov.lv

Jau 2016. gada oktobrī LAD uzsāka platību maksājumu VPM un ADSI (MLA) avansu izmaksas lauksaimniekiem. VPM izmaksāja 50% apmērā, ADSI 70% apmērā. BLA avanss tika maksāts 70% no konkrētās BLA likmes.

Atdalītie pārejas posma valsts atbalsti (PPVA)	Likme, EUR/1 ha
Atdalītais PPVA par platībām (APL)	4,27
Atdalītais PPVA par laukaugu platībām (ALA)	6,70
Atdalītais PPVA par kartupeļu cieti (AKC)	39,56

Pasākuma „Agrovide un klimats” aktivitātes

Aktivitāte „Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālajos” (BDUZ)	
• Par bioloģiski vērtīgu zālāju (līdzšinējais BVZ)	55
• Par ES nozīmes zālāju biotipa 1. klases ražības zālāju	83
• Par ES nozīmes zālāju biotipa 2. klases ražības zālāju	155
• Par ES nozīmes zālāju biotipa ražības 3. klases zālāju	206
• Par ES nozīmes zālāju biotipa ražības 4. klases zālāju	330

Aktivitāte „Vidi saudzējošo metožu pielietošana dārzkopībā” (VSMD)

• Par ābeļu, bumbieru, saldo un skābo ķiršu, plūmju, melleņu (krūmmelleņu, zīleņu) vai lielo dzērveņu platību	364
• Par aveņu, kazeņu, upeņu, sarkano un balto jāņogu, zemeņu, ērkšķoģu, krūmīdoniju, smiltsērķšķu, aroniju, dārza pīlādžu vai vīnogu platību (arī par augļu koku un ogulāju (izņemot zemeņu platības) platībām	229
• Par kartupeļu, ziedkāpostu, kāpostu (izņemot lopbarības kāpostus), gurķu, sīpolu, ķiploku, burkānu, galda biešu vai citu dārzeņu platību	74
Aktivitāte „Rugāju lauks ziemas periodā” (RLZP)	87
Aktivitāte „Saudzējošas vides izveide, audzējot augus nektāra ieguvei” (SVIN)	89

Materiālu sagatavoja lauku konsultante **Inese Podiņa**

Jaunākās grāmatas Mētrienas bibliotēkā

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

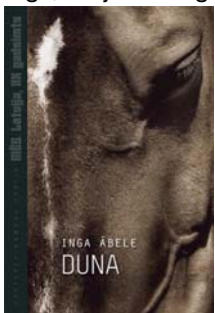
Daira Āboliņa. Jāņa Streiča maģiskais reālisms. „Katrs latvietis mīl Streiču,

bet, būsīm godīgi, zina tikai četras piecas Jāņa Streiča filmas,” konstatēja Daira Āboliņa un ķērās pie darba, lai aizpildītu baltos plankumus kinoskatītāju zināšanās par leģendārā kinorežisora radošo mūžu. No filmas „Kapteiņa Enriko pulkstenis” (1967) līdz filmai Rūdolda mantojums (2010) — tāda ir amplitūda šajā apjomīgajā grāmatā, kur katras filmas nodaļu veido vairāki atšķirīgi teksti. Pirmkārt, Dairas Āboliņas profesionālais redzējums par katru no filmām, papildināts ar stāsta dramaturģiskās uzbūves shēmu, sauktu par „filmas kardiogrammu”. Otrkārt, kinokritiķes sarunas ar Jāni Streiču par katras filmas tapšanas procesu un laikmeta fonu, atraktīvām detaļām un filmas turpmāko dzīvi. Treškārt, grāmatā ietverta izsmiejoša faktoloģiskā informācija — filmu anotācijas, uzņemšanas grupu darbinieki, skaidrojošas piezīmes par cilvēkiem, faktiem un parādībām, Jāņa Streiča biogrāfija un arī bagātīgs ilustratīvais materiāls, kas ietver daudz pirmpublicējumu (filmu kadri, plakāti, darba momenti un pat paša Jāņa Streiča zīmējumi).

Grāmata tapusi ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu un biedrības „Ekrāns” gādību, grāmatas daudzveidīgās kvalitātes aprūpējusi profesionāla komanda — tekstu redaktore Kristīne Matīsa, ilustratīvā materiāla redaktore Agnese Zeltiņa, zinātniskā redaktore Zane Balčus, grāmatas māksliniece Katrīna Vasiļevska, filmu kardiogrammu dizainu veidojis Toms Harjo.

Vēstures romānu sērijā „Mēs. Latvija, XX gadsimts” klajā laistais **Ingas Ābeles romāns „Duna”** vēsta par 1949. gadu Rīgā, Sēlijā un Latgalē. Daugava, cilvēku

un sugas rikšotāju likteni. Andrieva Radviļa zirgam no rūgtā ciešanu biķera netiek aiztaupīta ne lāse, tad kāpēc lai jel kas tiktu aiztaupīts viņam? Šī galvenā varoņa rezignētā doma vada visu

romānu un paliks lasītāja prātā vēl ilgi pēc grāmatas aizvēršanas. „Inga Ābele izvirza sev arheologa cienīgu uzdevumu atjaunot Latvijas kultūrvēsturiskajā audeklā krāsas, kas tur koši mirdzēja vēl līdz 20. gadsimta otrajai pusei. Pavēdienu pēc pavēdiena saistot kopā negodīgajā vēstures totalizatorā saplosītās zaudētāju biogrāfijas, viņa tās saauž ap romāna centrālajām metaforām — Daugavu un zirgiem. Upes un cilvēka brīvības alkas saplūst kopā vienā spēkpilnā vārdā „Duna”. Vents Zvaigzne

Jūri Lina. Zem skorpiona zīmes.

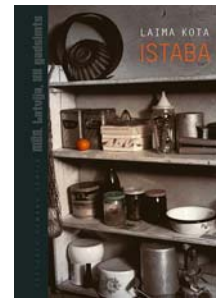
Padomju varas triumfs un agonija. Jūri Lina grāmata sniedz lasītājam satriecošus faktus par brīvnieku slēpto līdzdalību starptautiskajā politikā, tai skaitā asiņainajos valsts apvērsumos 1799. gadā Francijā un 1917. gadā Krievijā. Ļeņins un Trockis, būdami augsta ranga masoni, bija padoti brīvniekiem

ku padomei. Autors iepazīstina komunistiskās ideoloģijas veidošanās vēsturi, sākot ar iluminātiem, turpinot ar Mozesu Hessu un viņa skolniekiem Kārli Marksu un Fridrihu Engelsu. Pēc tam grāmata koncentrē lasītāja uzmanību uz 1917. gada tā saucamajām Krievijas revolūcijām, kur pat Zviedrija tika izmantota kā viens no vadīšanas centriem. Iedziļinoties lasītājs nonāks pie secinājuma, ka 1917., 1991. gadu Krievijas notikumi aizvien vēl iespaido pasaules likteni. Pēc padomju varas krišanas 1991. gada 24. augustā arhīvi ir sākuši pārsteigtajiem krievu vēsturniekiem atklāt savus noslēpumus. No satriecošajiem faktiem līdz Rietumeiropai ir nonākusi tikai niecīga daļiņa. Trūkst visu notikumu pilna pārskata. Tieši tas ir tas, ko Jūri Lina mēģina lasītājiem sniegt. Par izejas avotiem ir plaši izmantoti tagad pieejamie pašu krievu u.c. materiāli.

„Zem skorpiona zīmes” ir grāmata, kura palīdz lasītājam saprast, ka pastāv arī vēl otra realitāte. Šajā realitātē cilvēce tiek iespaidota ar neredzamu pavēdienu palīdzību. No angļu valodas tulkojis Jānis Siliņš.

Sērijā „Mēs. Latvija, XX gadsimts” iznākušais **Laimas Kotas romāns „Istaba”** ļauj ielūkoties Latvijas ļaužu dzīvē pirms trim gadu desmitiem, kad arvien lielākās saimnieciskās grūtībās nonākusi padomju valsts vara pēkšņi kļuva labvēlīga cilvēcisksai vēlmei dzīvot pārticīgāk un

izsludināja perestroiku. Rakstniece šo laiku izvelk no cilvēku atmiņām, izmantojot visus savus iemīļotos žanrus — burlesku un absurda trilleri, farsu un sakāpinātu reālismu —, lai secinātu: pēc tā, ko esam pārdzīvojuši, izejot caur padomju stroju, gan jau izturēsīm arī divdesmit pirmā gadsimta sagādātos pārbaudījumus. Vai tiešām tā, kā to apraksta romānā „Istaba” Laima Kota, mēs dzīvojam tikai pirmās nieka trīsdesmit gadiem? Vai stāvējām rindā pēc sviesta un desas, un mandarīns bija visu bērnu Jaungada paciņas lielākais kārums? Vai tiešām tūrisma brauciens uz Bulgāriju bija saskaņojams ar visvisādām darbavietas komitejām? Un vai tiešām telefona ierīkošanu vajadzēja gaidīt gadiem? Un īsti dzīnsi bija sapnis, kuru dēļ varēja šķirties arī no vesela mēneša algas? Tas šķiet tik neticami, ka tā vien gribas iebreķties — nē, Laima, tā nebija, tu pārspīlē, tu piepušķo, tu izdomā! Bet Laima tik smejas — tā, bija, tā es atceros. Un patiešām perestroikas gados viss aizritēja tik ātri un pārmaiņas bija tik neparedzamas, ka notikumi šķita virpināmiem gluži vai vienlaikus. Varbūt tas notika viena gada laikā un vienā istabā, varbūt astoņos gados un astoņās istabās, rakstniecei par to maza bēda. „Romānā par perestroiku atļāvos laiku mērit ziloņos un arī citos zvēros,” tā viņa saka. Man tas šķita aizraujoši. Gundega Blumberga

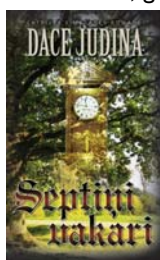
Zaldātu zābakos. Kad sāku strādāt pie šīs grāmatas, domās biju izveidojusi

garumgaro sarakstu ar cilvēkiem, kuri būtu jāuzrunā. Sanāca arī tā, ka zvanu vienam, bet viņš, kautrīgi atvairīdamies, saka: „Ko tad es, bet noteikti piezvaniet...”. Un tā es no viena „plānotā” varoņa

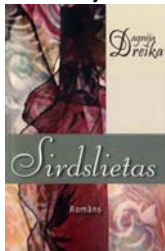
tiku pie kāda cita stāstītāja. Stāsti sāka birt kā no pārpilnības raga, līdz sapratu, ka ir jāpārstājas, lai tos visus varētu satilpināt vienā grāmatā. Pūsis, kurš sargāja Ļeņina mauzoleju, un pūsis, kurš apsargāja raķešu kodolgalviņas, arī bija uzrunāti, bet neuzrakstīja savus stāstus, jo nevēlējās lieku publicitāti savam šibrīža amatam. Izrādījās, ka padomju ēna

mums seko joprojām. Šajā izdevumā neiekļuva arī daudzi stāsti, kuru varoņi vienkārši nepatrāpījās manā ceļā laikā, kad tapa šī grāmata. Varbūt starp tādiem ir arī tavējais, grāmatas lasītāj! Taču ir citi brīnišķīgi un pat gluži neticami stāsti: par zaldātu, kas no bundzinieka kļuva par ieslodzīto apsargu; par zaldātu, kas dzimis Sibīrijā, izveidoja galvu reibinošu karjeru PSRS laikos un atgriezās Latvijā, ne vārda nezinādams latviski, un vēlāk kļuva par prezidenta padomnieku... Atmiņās dalījās Rolands Zagorskis, Kaspars Pūce, Gvido Straube, Atis Ieviņš, Henriks Vorkals, Vitālijs Kokalis u.c. Pavisam kopā – divdesmit pieci brīnišķīgi stāsti par divdesmit pieciem brīnišķīgiem cilvēkiem. Lilita Vīksna, grāmatas sastādītāja/

Dace Judina. Septiņi vakari. Katrīna un Mārtiņš ierodas nesen nopirktajās „Ozolu” mājās, kas noslēpušās dziļi mežā. Pārkāpjot vecā nama sliekšni, viņi atrod vecu mājasgrāmatu un nonāk it kā citā

dimensijā – pazūd laiks, un nākamajās septiņās dienās jaunieši piedzīvo biedējoši reālas atklāsmes par to, kas pēdējo divsimt gadu laikā noticis ar šo māju un tās saimniekiem. Septiņi „Ozolos” pavārdītie vakari izmaina jaunā pāra dzīvi, pārbauda viņu jūtu stiprumu un atsedz kāda rūpīgi glabāta noslēpuma plīvuru. Artura Nimaņa vāka dizains un mākslinieciskais noformējums.

uzplaukst krāsmatās. Pēc šī darba motīviem tapusi Baldones tautas teātra izrāde „Karmen, ak, Karmen”.

Džodžo Moja. Pēc tevis. Turpinājums visā pasaulē iemīļotajam romānam „Pirms atkal tiksimies”, kas pārtapis arī burvīgā kinofilmā. Lūisai Klārkai ir daudz neatbildētu jautājumu. Kā tas gadījās, ka

viņa strādā lidostas bārā un katru dienu ir spiesta noskatīties, kā garām aizzib citu cilvēku aizraujošā dzīve? Kāpēc viņas dzīvoklis vēl aizvien šķiet tik nemājīgs? Vai vecāki kādreiz spēs pieņemt to, ko viņa izdarīja pirms pusotra gada? Un galu galā – vai viņa pati jebkad tiks pāri mīlestības zaudējumam? Lū zina tikai to, ka kaut kam ir jāmainās. Un kādu vakaru tas arī notiek: pie viņas durvīm stāv pilnīgi sveša meitene, kuras vaibstos saskatāms... Vai tiešām viņš? Ja aizvērsi durvis, dzīve turpināsies – vienkārša, sakārtota un droša. Ja atvērsi tās, riskēsi ar visu, kas tev ir... Bet Lūisa reiz deva solījumu dzīvot. Un, ja viņa vēlas turēt doto vārdu, durvis ir jāatver. Džodžo Moja ir britu rakstniece, vairāku romānu autore, kuras darbus atzinīgi novērtējuši gan literatūras kritiķi, gan lasītāji. Viņas grāmatas tulkotas, izdotas un kļuvušas populāras daudzās pasaules valstīs, un pēc romāna „Pirms atkal tiksimies” motīviem uzņemta kinofilma ar Emīliju Klārku un Semu Klaflinu galvenajās lomās. No angļu valodas tulkojusi Karīna Tillberga.

Materiālu sagatavoja bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola

Alnis Krēsliņš 08.09.1956. – 11.01.2017.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Laikā, kad saule savu gaitu uzsāk pretī pavasarim, negaidīta un pāragra bēda ir skārusi 2017. gada 11. janvāra rītu. Aizsaules ceļā aizgājis Alnis Krēsliņš.

Melna diena atnākusi,
Sauli, sapņus atņēmusi,
Dzīves laipa pārlūzusi,
Dienas gaisma nodzisusi.

Alnis dzimis 1956. gada

8. septembrī Mētrienas pagasta „Avotiņos” Zentas un Jāņa ģimenē kā otrais bērns.

Mājās viņu sagaidīja lielais

brālis – Aivars. Skolas gaitas kopā ar

kaimiņu bērniem aizrit Mētrienas septiņ-

gadīgajā skolā. Tālāk izglītoties dodas uz

Rīgas kultūras un izglītības darbinieku

tehniskuma mūzikas nodaļu. Tur apgūst

klarnetes un akordeona spēles iemaņas.

Pēc absolvēšanas strādā Rīgas leļļu teātrī

par muzikālās daļas vadītāju. Šajā laikā

uzplaukst mīlestība un tiek nodibināta

ģimene, kura laika gaitā izirst. Tad Alnis

atgriežas dzimtajā pusē, strādā dažādus

darbus kolhozā, gaterī, arī Madonas sadzīves

pakalpojumu kombinātā labo šuj-

mašīnas un vēl citus darbus – draugiem

un kaimiņiem salabo radio un televizorus.

Neilgu laiku ir pastrādājis Madonas ceļu

būves uzņēmumā. Sirdī labestīgs, izpalīdzīgs un atsaucīgs viņš labi iejutās jebkurā kompānijā. Dažādi brīži kā dzīpari tīnušies Aļņa dzīves kamolā.

Īsāku vai garāku laika sprīdi ikviens no mums esam bijuši viņa līdzgaitnieki. Tāpēc atmiņu pūrā paliks katram savi saskarsmes brīži no skolas gaitām, darba gadiem, atpūtas mirkļiem, gan no kaimiņu un draugu sadzīves. Vispilnīgāk Alnis atklājies mūsu senioru deju kolektīvā daudz-

jos koncertos un arī lielajos Dziesmu un deju svētkos Rīgā. Diemžēl muzicēšanas prieku atstāja novārtā.

Dzīve ir kā mācību burtnīca, kurā jārisina likteņa lemtie un katra paša izvēlītie uzdevumi. Ik pa brīdim pie durvīm klauvē dažādi vilinājumi, kārdinošas iegribas vai citi untumi. Ir ļoti riskanti vienreiz kādu no tiem ielaist, lai nemanot kļūtu par tā veru. Viss katrā pašā ziņā.

Mans dzīves stāsts ir aplklusis,
Mans mūža sargs būs koka krusts.
Te savu mūžu nolieku,
Ar zemi kopā palieku.

Laima Tumanova

LĪDZJŪTĪBAS

*Naktī, kad zvaigžņu lietus līs,
Veries debesīs,
Sameklē mani starp tiem,
Mākoņos paslēptiem eņģeļiem.
(M. Freimanis/)*

2017. gada 5. janvārī 86 gadu vecumā mirusi **Elvīra Edelberga**.

2017. gada 11. janvārī 60 gadu vecumā miris **Alnis Krēsliņš**.

Lai vieglas smiltis aizgājējiem un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

*No tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas,
tās nepazūd,
Mums atmiņās
vēl ilgi kopā būt...*

Izsakām patiesu līdzjūtību
Aļņa Krēsliņa TUVINIEKIEM,
viņu smilšu kalniņā pavadot.
SDK „Mētra”, DDG „Saulgriezes”
un vadītāja

*Cik tevī pacietības un skanīga prieka!
Svētki ir tik, cik otram laimes un labu
vēli,
Cik atdod no sevis, no sava dzīves
prieka!
Svētki ir tik, cik saņem pretī daudz
paldies,
Cik sirds citu laimei un veiksmei
atbalsojas!*

/Sandra Rumba/

Sveicam februāra jubilārus!

Atim Ērikam Dumpim	04.02.	20
Madarai Putnai	28.02.	30
Kristapam Tropam	19.02.	30
Zintai Jefimovai	08.02.	35
Andrejam Stoļarovam	07.02.	35
Zinaidai Krjukovai	21.02.	40
Māritei Siliņai	10.02.	55
Mārim Jevdokimovam	04.02.	60
Annai Korņejevai	15.02.	60
Vilim Bergvaldam	24.02.	65

26. februārī plkst 15.00

Mētrienas tautas namā

Jāzepa Alfrēda Pudļa gleznu izstādes atklāšana

Izstādi papildinās eksotisko
deju grupas „Oreo” dāmas ar
priekšnesumiem

Interesentiem būs iespēja iegādāties
arī mākslinieka gleznas

leēja brīva

**Ir iespēja nodot makulatūru
Mētrienas pamatskolā
līdz 1. martam**

Informācija pa tālruni 26448467
(direktore v.i. Vallija Sīpola)

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes
tāl. 64826031, 64826033, fakss 64826031.
Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola,
Līga Pastare, Marija Beģis-Begge,
Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.
Iespēsts SIA “Erante” tipogrāfijā. Tāl. 25767030

*Savu dzīves pavedienu,
Ko likten's man ir devis,
Tos gadu kamolā es tīšu
Un atstāšu pie sevis...
Es ietīšu tur rīta rasu,
Saules staru zeltu,
Sudraboto mēnesniņu
Un skaudro ziemas elpu...
Es tīšu baltās margrietīņas,
Zaļo pļavas zāli,
Ietīšu tur bērza skaras
Un skaido vilku vāli...
Tā katrai dienai savu krāsu,
Emocijas piešķiršu,
Un, kad kamols satīts būs,
Par savu mūžu nosaukšu...
*/Inta Špillere/**

*Mīļi sveicam Eleonoru Rimšu
skaistajā jubilejā!*

*Vēlam veselību, dzīvesprieku,
daudz radošu izdošanos!*

„Mētrienas Dzīves” redkolēģija

*Ir aiztraukuši gadu spieti,
Ir ziedu, viršu medus vāks,
Un, pārlūkojot gadu kāres,
“Tīrs dzintars!” varam secināt.*

*Sveicam Valiju Jirģenu
skaistajā dzīves jubilejā!*

*Vēlam veselību, izturību un
daudz skaistu dzīves mirkļu!*

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

25. februārī plkst. 10.00

Mētrienas kauss volejbolā

Mētrienas pamatskolas
sporta zālē

*Šī diena lai Tev skaistāka par citām,
Šī diena tikai reizi gadā aust,
Lai pietiek spēka katram dzīves rītam,
Lai katrs rīts kā skaisti ziedi plaukst!*

*Daudz baltu dieniņu vēlam
Eleonorai Rimšai jubilejā!
Vēlam veselību un daudz radošu
izdošanos!*

Mētrienas pagasta pārvalde

*Aizvadīti Tavi gadi –
Gan pūkainajā ziemas villainē,
Gan pavasara ziedu vainagā
Gan krāsainajā vasaras seģenē,
Gan zeltaini sārtaļā rudens mēteli.
Bet tik un tā uz priekšu steidzas
dianas,
Tik un tā tie gadi projām skries...
Tev krāšņi starot – kā to šodien proti,
Par spīti dienām, kuras nāks un ies!*

Sirsnīgi sveicam

*bijušo ilggadīgo pensionāru
padomes priekšsēdētāju*

Eleonoru Rimšu

bagātīgu gadu jubilejā!

*Paldies, ka biji ar mums ikdienas
rūpēs, daudzajos sarīkojumos un
ekskursijās!*

*Lai gaiši, veselīgi un darbīgi
turpmākie gadi!*

*Mētrienas pensionāri un
bijusī padome*

*Kā laba grāmata ir visa mūsu dzīve,
Tā skaista šodien, skaistāka būs rīt.
Un laimīgs tas, kas spēj ar savu dzīvi
Kaut vienu labu darbu tajā ierakstīt.*

*Sveicu Eleonoru Rimšu
skaistajā dzīves jubilejā!
Vēlu veselību, izturību un
daudz baltu dieniņu!*

Teresija Timofejeva

